

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Αριθμ. Πρωτ. 197/2024

Αρχιεπισκοπική Έγκύκλιος για την ημέρα τῆς Ανεξαρτησίας.

4 Ιουλίου 2024

Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους καὶ Θεοφιλεστάτους Ἀρχιερεῖς, τοὺς Εὐλαβεστάτους Ἱερεῖς καὶ Διακόνους, τοὺς Μοναχοὺς καὶ τὶς Μοναχές, τοὺς Προέδρους καὶ τὰ Μέλη τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων, τοὺς Ἐντιμολογιωτάτους Ἀρχοντες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὰ μέλη τῆς Ἠγεσίας τῶν 100, τὰ Ἡμερήσια καὶ Απογευματινὰ Σχολεῖα, τὶς Φιλοπτώχους Ἀδελφότητες, τὴ Νεολαία, τὶς Ἑλληνορθόδοξες Ὄργανώσεις καὶ ὁλόκληρο τὸ Χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

«Ὅσον ἀφορᾷ στὴν ὑποστήριξη αὐτῆς τῆς Διακηρύξεως, ἔχοντας ἀκλόνητη ἐμπιστοσύνη στὴ Θεία Πρόνοια, δεσμεύουμε ἀμοιβαίᾳ ὁ ἓνας στὸν ἄλλο τὴ ζωὴ, τὸ μέλλον μας καὶ τὴν ἱερὴ τιμὴ μας»

Προσφιλεῖς ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές ἐν Χριστῷ,

Ἡ τετάρτη Ἰουλίου εἶναι τὰ ἐθνικά μας γενέθλια, ἡ ἡμέρα πού ἐορτάζουμε τὴ Διακήρυξη τῆς Ανεξαρτησίας, ἓνα πραγματικὰ ἀξιόλογο κείμενο, τὸ ὁποῖο κάθε Ἀμερικανὸς θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ διαβάζει κάθε χρόνο αὐτὴ τὴν ἡμέρα. Διότι μὲ ἀπλὴ γλώσσα, τὸ κείμενο αὐτὸ ἔδωσε μία νέα προοπτικὴ σὲ αὐτὸ πὺν ὀνόμαζαν οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι «πόλις», προοπτικὴ πὺν ἄντεξε στὴ δοκιμασία τοῦ χρόνου καὶ πάντα εἶναι ἐπίκαιρη. Στὸ πέρασμα τῶν αἰώνων, τὸ Ἀμερικανικὸ Ἔθνος μας ἔχει ὑποστῆ ἄνυπολόγιστες ζημιές: ἡ δουλεία καὶ ὁ ἐμφύλιος πόλεμος πὺν ἔγινε γιὰ νὰ τερματιστεῖ ἡ δουλεία, οἱ γενοκτονίες κατὰ τῶν αὐτόχθονων πληθυσμῶν καὶ οἱ μάχες γιὰ τὴν ἰσότητα, τὸ δικαίωμα ψήφου, οἱ ἴσες εὐκαιρίες στὶς γυναῖκες καὶ ἡ κατάργηση τῶν διακρίσεων εἰς βᾶρος τῶν φυλετικῶν, ἐθνικῶν ἢ ἄλλων μειονοτήτων. Τὸ Σύνταγμα τοῦ Ἔθνους μας, ὅπως ἐπικυρώθηκε δεκατέσσερα χρόνια μετὰ ἀπὸ τὴ Διακήρυξη τῆς Ανεξαρτησίας, προέβλεψε σαφῶς ὅτι οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες Ἀμερικῆς θὰ βρίσκονται πάντοτε στὴ διαδικασία πρὸς τὴν ἐπίτευξη μιᾶς τελειότερης Ἑνώσεως.

Διότι ή δημοκρατία, αυτό τὸ εὐγενές πείραμα πὸ συνέλαβε ὁ ἑλληνικὸς νοῦς πρὶν ἀπὸ 2500 χρόνια, δὲν ἦταν ποτὲ κάτι αὐτονόητο καὶ στατικό. Οἱ δημοκρατίες, ἀκόμη καὶ ἂν εἶναι ἀντιπροσωπευτικὲς ὅπως ἡ δική μας, δὲν περιορίζονται σὲ ἱστορικὰ πρότυπα, πὸ μοιάζουν μᾶλλον μὲ ἀπολιθώματα καὶ ὄχι μὲ ζωντανούς ὀργανισμούς. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο στὴν τελευταία παράγραφο τῆς Διακήρυξης βρῖσκεται ἕνας ὀδικὸς χάρτης γιὰ τὸ πῶς ἡ μεγάλη μας χώρα μπορεῖ νὰ παραμείνει ἑνωμένη, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς πολιτικὲς ἀπόψεις πὸ ἔχει ὁ καθένας μας.

Παρατηροῦμε ὅτι ἡ «ἀκλόνητη ἐμπιστοσύνη στὴ Θεία Πρόνοια» ἀποτελεῖ ἐγγύηση τῶν ἐλευθεριῶν μας. Μὲ ἕνα τέτοιο θεμέλιο, χωρὶς ἀποκλεισμούς, μποροῦμε νὰ «δεσμεύουμε ἀμοιβαία ὁ ἕνας στὸν ἄλλο τὴ ζωή, τὸ μέλλον μας καὶ τὴν ἱερὴ τιμὴ μας». Ἡ πίστη μας ὅτι ἡ ἐλευθερία μας ἀποτελεῖ ἕνα σκοπὸ ἀνώτερο, εἶναι τελικὰ ὁ συνδετικὸς ἰστὸς πὸ μᾶς ἑνώνει ὄλους ὡς συμπολίτες, ἀκόμη καὶ ὅταν μεταξύ μας ἔχουμε μεγάλες διαφορές. Αὐτὴ ἡ πίστη κράτησε τὸ ἀμερικανικὸ ἔθνος μας ἑνωμένο στοὺς δύσκολους ἀγῶνες, ἐσωτερικοὺς ἢ ἐξωτερικοὺς, θεραπεύοντας ὄλες τὶς πληγὲς πὸ ἔμειναν στὴν ἐθνικὴ μας συνείδηση, ἀφήνοντας ἀνέγγιχτη καὶ ἀμόλυντη τὴν ἡρεμία καὶ τὴν εὐημερία μας.

Γιὰ αὐτὸ, λοιπόν, ἄς προσφύγουμε ὄλοι στὸ Θεὸ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς πρόνοιας μαζί μὲ ὄλους τοὺς συμπολίτες μας. Ἄς θυμηθοῦμε τί σημαίνει ἀγάπη γιὰ αὐτὴ τὴ χώρα, θυσιάζοντας τὰ πάντα πρὸς ὄφελος τῶν ἄλλων. Ἐὰν μποροῦμε νὰ «δεσμεύουμε ἀμοιβαία ὁ ἕνας στὸν ἄλλο τὴ ζωή» μὲ θεμέλιο σταθερὸ τὴν προνοητικὴ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιὰ ὄλους μας, τότε τὸ ἔθνος μας θὰ ἐξακολουθήσει πράγματι νὰ εἶναι οἱ Ἠνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς. Νὰ ἐορτάσετε μία χαρούμενη καὶ εὐλογημένη τετάρτη Ἰουλίου.

Μετὰ πατρικῶν ἐυχῶν ἐν Χριστῷ,

Ὁ Ἀμερικῆς Ἐλπιδοφόρος

+Ὁ Ἀμερικῆς Ἐλπιδοφόρος